

A Káma-vidék késői bronzkora, ahol ekkor honosodik meg a fémművesség (bronzművesség) és a termelő gazdálkodás mindkét ágazata, az állattartás és a földművelés. A bronzöntés meghonosítói egy eddig ismeretlen jövevény (szejma–turbinóinak nevezett → 1600–1400) lakosság lehetett, amely Perm környékén három temetőt hagyott ránk (Turbino I–II, Uszty-Gajva). A sírokban nincs kerámia, ezért a temetők nem hozhatók kapcsolatba a telepekkel. Kr. e. 1400 körül azonban a jövevények (feltehetően hódítók) beolvadtak a helyi népességbe, fémművességi hagyományaik elterjedtek a vidéken. A kialakult, ún. kazányi (vagy maklasejevcai) műveltség lakossága ezután -kiter-jesztette hatalmát az egész -Káma-vidékre és a Közép-Volga-vidék jelentős részére is. A kazányiak fejlett földművelő-állattartó gazdálkodást folytattak, települé-seiken a főként felszíni lakóházak mellett -istállók is találhatóak. Fémművességük a szejma–turbinói (→ 1600–1400) hagyományokat folytatta.